

חילופי שטחים

ידעות המדיניות את גורמי הביטחון בישראל מספרות על דולרים רבים העושים דרכם מארצות נפט ערביות למיניהן אל קרנות אירגונים פלסטיניים למיניהם ומשם אל צקלוותיהם של פלסטינים למיניהם, החוצים איתם את הירדן בשבוס לשטחים הכבושים מביקורים בירדן ומעבר לה, עלימנת לרכוש בהם שטחים ונכסים ממערב ל"קו הירוק".

יש להניח, שאם הידיעות מדאיות, אות הוא שמדובר בסכומים נכבדים ביותר, העשויים לשמש לרכישת שטחים נרחבים ביותר ונכסים חשובים ביותר. דרך אחת להתגבר על סכנה ממשית זאת של מילחמה פלסטינית בישראל לא דווקא בכוח הנשק אלא בכוח הפטרולדולר, שכפי הנראה, אפילו הזמן הקצר שעוד נותר לנפט להיות גורם בעל ערך ראשוני, עלולה לעשות שמות בשליטה הנפטית על ישראל שבתחום, "הקו הירוק", היא אפילו לעשות נאותה. אמנם, מחקיקה זו עלול לנדוד ריח גועני מסויים, אולי אפילו לא-דמוקרטי — אני משער שהדברים ברורים ואין צורך להתחפר בפריטים — אבל אין בודקים בשעת סכנה. אם מדובר במצב חירום, בוודאי שהעם יצדיק כל צעד שתכליתו הגנת הקיום הלאומי, שהוא הערך הבסיסי השולט בחיים הלאומיים כל עוד הם נמשכים ואינו טעון צידוק.

הצרה היא לא רק שחקיקת חוקי הגנה לגזע היהודי בישראל עלולה לעלות כלשהו את הפרצוף הנאור של החזון הציוני; לכך כבר התרגלנו ועדיין אנו מתרגלים בהדרגה זה מכבר (אין ספק, ככל שתחושת הסכנה גוברת בחברה מסויימת והיא חשה את עצמה מאויימת יותר ויותר, כך מתרופפות בתוכה מגבלות מאות המציבות מחסומים בלתי-נראים לך דרך הפיכתה לצבאית-חירומית, וכאשר תהליך זה איטי דיו, השינויים המעוותים את ההווייה החברתית-לאומית, מתקבלים כטבעיים או לפחות כבלתי-נמנעים, עד שביום בהיר אחד העם קם ומתחיל ללכת אחרונת משם). לא, הצרה היא, כידוע לכל אחד מאיתנו במעמקי לבו, שהחל מרגע מסויים מאבדים חוקים הנוגדים את המצב האובייקטיבי, המשקף תהליכים עמוקים, בלתי-נשלטים, כל תוקף. ואז מה? — מהפכה? חורבן?

כדי למנוע את התהליך המבהיל הזה אני מציע בזה רעיון פשוט מאוד, אשר לא זו בלבד שיפתור את המיקרה הפרטי של רכישת אדמות בישראל על-ידי פלסטינים, אלא אף ירחיק לכת בתוצאותיו הרבה מעבר לכך ואולי אפילו יישב סופית את הסיכסוכון שבינינו ובין הפלסטינים; בנוסף למה שכבר נעשה בתחום זה בשטחים הכבושים — ונעשה הרבה מאוד! — יופקו שים אדמות ונכסים במקביל לכל רכישה של אדמה ונכסים בישראל על-ידי פלסטינים, ובשלב מסויים מאוד, כאשר למעשה כל ישראל תהיה שייכת לפלסטינים עתירי הדולר, וכל השטחים הכבושים יהיו שייכים לישראל מכוח הפקעה בתוקף כוח הזרוע, תציע ממשלת-ישראל מהלך ההפכני-גאוני של חילופי שטחים ונכסים! ואמנם, כל צד יצטרך להסתפק במה שחיה לו לפני שכל העסק התחיל, אבל בעצם, אז היה כל כך רע?

"אני מבין אותך"

מאיר עמית חזר לחדשות. בטבס שנערך באוניברסיטה העברית — הענקת פרסים לזכר תת-אלוף דויד כרמון, מאנשי אמ"ן בשעתו — גילה, כי ב-30 במאי 1967 הוא, מאיר עמית, אז ראש המוסד המרכזי לביון ולמודיעין, נפגש בווינגטון עם שרה-הגנה האמריקאי רוברט מקמארה (מה-שטוב-לני-גל-מוטוויס-טוב-לארצות-הברית) וסח לו בגלוי על תוכניותיה של ישראל לפתוח במילחמת-מנע, שתשררר את סיני ופתחת בחזרה את מיצרי טיראן. מקמארה הלאחץ בקשב, שא כל כמה זמן תימשך המילחמה (עמית: "כשבוע"), ואחרי כמה שאלות הבהרה נוספות אמר: "אני מבין אותך".

מאיר עמית חזר ארצה, ובישיבה של השרים החשובים בממשלת אשכול דיווח על השיחה והדגיש, כי לדעתו ב"אני מבין אותך" קיבלה ישראל מארה"ב יד חופשית לפעול — ואכן, למחרת היום החליטה ממשלת אשכול לפתוח במילחמה (שבה ניצחה ישראל את אויביה והביסה את מצרים).

הכרתי את דויד כרמון כאדם וכאיש מודיעין, ואני מסופק אם הוא היה שש גלגות גילויים שכאלה ולו גם מקץ זמן, אך עד כמה שזכור לי, הוא לא רדף פירסומת. ולגופו של עניין, השאלה בעיניה עומדת: למה בדיוק התכוון מקמארה באמרו "אני מבין אותך" — הבאמת ביקש לאשר את מילחמת המנע השנייה שלנו? אם איני טועה מאוד, יש ב"ארה"ב אישי מימשל מן הימים ההם, החולקים על כך (ישראלים רבים, אשר לא יכלו ליישב את התנגדותו הקדם-מילחמתית של הנשיא ג'ונסון להפעלת כוח על-ידי ישראל עם תמיכתו הבהת-מילחמתית בישראל, מניחים כי ג'ונסון ביקש כל הזמן לאותת לישראל לפעול על דעת עצמה. אולם פירוש זה נראה מוטעה בבידור. ("עשור של החלטות" מאת ויליאם קוונדט, הוצ' משרד-הביטחון, 1980, עמ' 77).

כך שבסגנון המקובל של העתונות הישראלית לא נותר אלא להמתין להיגבו של מקמארה. העוד בחורני חי?

א"י הסכמה

ממשלת ירדן אימתה לדאבוננו את הצפי שלי, שהובא פה לפני חודשים מיספר, בהודיעה רשמית — כמדווח בעיתונות — על כוונותיה לחפור "תעלת ימים" משהלם הירדנים השחצניים הללו אומרים לזרות תעלה ממופרץ אילת (הקרוב ביהם מיספר עקבה) לאורך מורדות הים אדום באוכה נחל זרד, כדי להטיל את מי ים-סוף אל תוך ים-המלח, ולנצל את המפל שיווצר על-ידי הפרש הגובה ברמות שני הימים הללו להפקת חשמל!

על החוצפה של הירדנים לעשות בתוך שלהם בים שרבע של חופו נמצא ברשותו מאז קום המדינה ועוד רבע נוסף לנו מאז יוני 1967, פשוט אין מלים בפי. כל תינוק מבין, שמבחינה בינלאומית עוברת ירדן על חוק העמים. נשגב מביתני, כיצד מדינה חברה באו"ם מסוגלת להעז להרים את רמת ים-המלח ולו בסניטמטר אחד, מבלי להתחשב בעולות הישראלית המובהקת על ים זה.

אבל את הנעשה הזה אין להשיב. אולי רק ראוי לחשב — ומייד — האם כריית "תעלת-ימים" ממיפרץ אילת דרך הערבה עד ים-המלח זולה מכריית "תעלת-ימים" במהדורה אחרת — מהים התיכון ליס-המלח. הערבה, אם כי אורכה נכבד, נוחה יותר לכרייה, ומיפליטה נמוך, יחסית. במיקרה שתעלת הערבה תימצא זולה יותר, ראוי שגם ישראל תחפור את "תעלת-הימים" שלה בערבה, וכך, לאחר חפירת שתי התעלות המקבילות, תהפוך הערבה עצמה לאי ענקי — ששמו כמובן, יהיה א"י-הסכמה.

שיטת המעמדות פועלת

היה זה כבר קארל מארקס המנוח, שהעמיד אותנו על העובדה המצערת ש- בחברה הקפיטאליסטית יש חלוקה ניפס- דת למעמדות שונים. שיטת המעמדות פועלת כך שחלק מהמעמדות מרוויחים כל הזמן ועושים חיים, ואילו חלק אחר מהמעמדות מפסידים כל הזמן ונדפסים.

ובכן, היום גם ברור ששיטת המעמד פועלת גם בישראל, כי גם כאן יש שיטה קפיטאליסטית ולכן יש מעמדות. היום ברור יותר, כי הליכוד הוא בעד קפיטליזם. כידוע, כשהיה כאן ה- מעד בשילטון, היה פה סוציאליזם, ולכן עניין המעמדות לא כל-כך בלט. אבל היום, חוץ מכמה שמורות נהדרות של סוציאליזם כמו ההסתדרות עצמה והק"י בוצים והמושבים, בדרך כלל יש, כמו שאמרתי, קפיטליזם. ומעמדות, נורא עם המעמדות הללו.

באופן גס, יש בחברה הישראלית מעמד עליון, מעמד בינוני, מעמד תחתון ומעמד סופר-תחתון. על כל המעמדות חוץ מ- האחרון כבר כתבו הרבה, בייחוד בשנה האחרונה מאז שהתעורר עניין התנועות המיזרחיות, ולכן הייתי מבקש להקדיש לו כמה מילים טובות.

המעמד הסופר-תחתון הוא לא גדול במיוחד, וכשרואים אדם מהמעמד הזה, בדרך כלל קשה לנחש שהוא איש שהעם הזה דווקא, שם מרוכזים אנשים שהם פשוט הפקר לכל, ונמנעות מהם הזכויות הבסיסיות ביותר שמגיעות לכל אזרח בחברה שלנו.

הכוונה כאן אינה לערבים, למרות שיש גם כמה ערבים במעמד הסופר-תחתון. זהו, לא בני מעמד זה, למשל, אסור להם לעבוד בשום עבודה אחרת, אלא בעבודה הקבועה להם על-פי חוק. אסור לחלקם לעשות שום עסקים מחוץ לשעות העבודה. האנשים הללו, דמם הפקר. כל זב ומצורע יכול לפגוע בהם ולשפוך את דמם, להעליל עליהם עלילות נוראות ולא להיענש. אפילו בעניין פשוט כמו עבירות תנועה, נוהגים מינהג נורא בבני מעמד זה, ולא כמו באחד הצרכים. במקום ש- פשוט ישלמו קנס, הם צריכים לעבור טקס משפיל ומביש, כמעט כמו ייבוש עם חליצה. אין לבני המעמד הסופר-תחתון שום איגוד מיקצועי משלהם, ושום מעביד אינו יכול, אפילו הוא רוצה, להעלות את שכרם. הם צריכים לעשות זאת ב- עצמם!

נורא, פשוט נורא הוא מצבם של בני המעמד הסופר-תחתון, הלוא הוא מעמד השרים והבריי-הכנסת.

השבוע בכנסת

השבוע הייתי בכנסת. אכלתי, שתיתי ועשיתי פיפי. לידי עמד שר אחד שגם הוא עשה פיפי. אני לא יודע מה אתם כולכם עושים כשאתם גומרים לעשות פיפי, אבל אני והשר עשינו את זה.

מזל שסגנית שר-החינוך, הגברת מרים גלזר-תעסה לא ראתה. ערווה מתנדודת! ועוד בכנסת!

מעשה

ברכבת לחיפה

חבר אחד יש לי, אהרון שמו, שיום אחד נסע ברכבת עם חבר אחד שלו מתל-אביב לחיפה. היו שני הבחורים

השבוע
עובר
ושב
מאת
שרה
ברק

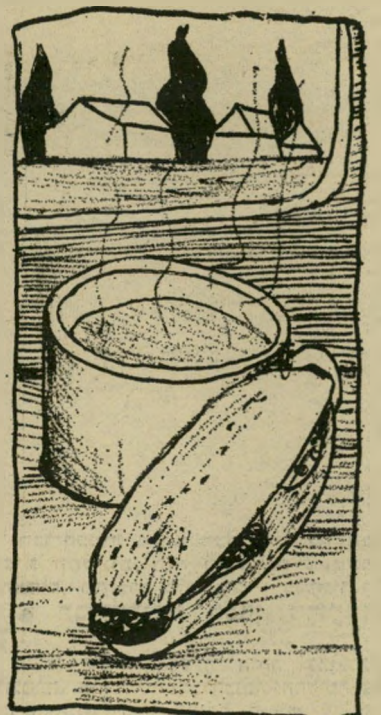
רעבים וגם צמאים והלכו לקרון המיזני- נון להכניס משתו לפה. התפתלו השניים בין כוסות הקפה המרקדות על שולחנות הפורמאיקה ומצאו להם פינה משלהם.

לא עברו דקות רבות עד שבא המיז- נונאי לשאול להפצם. נועצו השניים עם כיסם ועם כרסם, ואמרו: הבא כריך- נקניק, וספל נסיקפה בחלב לכל אחד.

תלה בהם המיזוננאי עיניים נפחדות. מה אתם תיירים? שאל. אתם לא יודעים שאסור לי למכור נקניק שזה בשר עם חלב שזה חלב? יקחו לי את הרשיון, אמר להם המיזוננאי.

נו, כאן בלי ספק היתה בעייה. אתה הולך ומיזני כריך-נקניק ונסיקפה בחלב מהמיזוננאי והוא עלול לאבד את רשיו- נו! לא פחות ולא יותר! זה מצד אחד, ומצד שני, יושבים שני בחורים רעבים וצמאים, ורוצים לאכול דווקא כריך- נקניק, ולשתות דווקא נסיקפה בחלב, כמו שהם רגילים מהבית!

אתה יודע מה, אמר החבר של אהרון למיזוננאי, יש עצה. הוא, אהרון, בעצם לא כל-כך צמא, אבל רעב מאוד. אז תביא לו שני כריכים של נקניק, ואילו אני, לא כל-כך רעב, אבל מאוד צמא.

מעשה בכריך וקפה ורשינו של המיזוננאי

לי תביא שני נסיקפה בחלב. עכשיו זה בסדר!

בסדר גמור! זרח המיזוננאי, בתיאבון, בחורים!

רק בישראל קורים דברים כאלה.